

որդ եկեղեցին: Երեմիա, որ այն ատեն նոր լրացուցած էր 15 տարին, հանդէսին ականատես ըլլալու համար առջի օրուընէ Մահտեսի Ամբակուծի հետ Եազուպենց կ'երթայ ու հոն կը գլխերէ և հետեւեալ առտուն ինք ալ կը մասնակցի թափօրին, և, կ'ըսէ, կաթողիկոսը «մուծաք յեկեղեցին», ուր տեղի կ'ունենայ ժամերգութիւն և պատարագ:

Երեմիա, թէև ուշիմ ու հետաքրքիր պատանի, իր փոքր տարիքին պատճառաւ տակաւին չէր կրնար անշուշտ գործնական մասնակցութիւն ունենալ ազգային խնդիրներու մէջ, բայց արդէն կը սկսէր ուշի ուշով հետեւիլ ամէն անցուդարձերուն, զորս կ'արձանագրէր իր Օրագրութեան մէջ:

Այդ օրերուն կը վախճանի Անտոն Չէլէպիի հայրը, որուն յուղարկաւորութեան կը նախագահէ Փիլիպպոս կաթողիկոս, ու հանգուցեալը կը թաղեն «ի դիրս գերեզմանաց Ղալաթոյ», որ է Բերայի գերեզմանատունը: Թաղումէն վերջ Անտոն Չէլէպի հողոյ ճաշով կը պատուէ յուղարկւորները, որոնց մէջ էր նաև Երեմիա (Օրագր. էջ 32):

Շատ չ'անցնիր՝ Եզրիազար տեսնելով որ կաթողիկոսի հետևորդները միջամուխ կ'ըլլան «յառ եւ ի տուր» քաղաքին, կը հրաժարի պատրիարքութենէ ու Սեպտեմբեր 23ին, Վարագայ Խաչի պահոց Հինգչարթի օրը, կը մեկնի Պոլիսէն՝ երթալու համար Տիգրանակերտի Բարձրահայեաց Ս. Աստուածածնի վանքը, որուն առաջնորդն էր արդէն: Եզրիազարի բարեկամները՝ հետերնին ունենալով Երեմիա պատանին՝ զայն ճամբու դնելու կ'երթան Սկիւտար, մինչև Քաղկեդոնի դէմի մարզազետինը, ու հոն կը ճաշեն և կ'ընդունին անոր օրհնութիւնը (Օրագր. էջ 32-3):

Եզրիազարի հրաժարելէն ետք պատրիարքական